

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزم: در قسمتی از صوت ضبط شده در تشریح حدیث یابن جندب فرمودید که حتی اگر نماز جماعت هم آنگونه که باید نبود با ذکر این مثال که مثلاً امام جماعت بیش از حد تند بخواند فایده چندانی ندارد. با توجه به اینکه از نظر سکوت و تمرکز ذهنی شاید نماز فردی از جماعت بهتر باشد و اگر چنین چیزی اولویت قرار گیرد که بعضاً هم در بعضی افراد دیده شده آیا باعث نمی شود که کلاً نماز جماعت مطرود شود؟ در واقع بنده تا کنون فکر می‌کردم که از هر نظر نماز جماعت اولویت دارد. ولی این گفته شما را درک نکردم. بعضی اوقات هم راجع به نماز اول وقت مطرح می شود که مثلاً لباسم کثیف است یا بدنم عرق کرده و یا گرسنه ام و خسته ام و نماز به بعد موکول می شود. من پیش از این اصرار داشتم که به هر نحوی نماز اول وقت ارجح است. لطفاً اگر اشتباهی در فکر بنده است اصلاح کنید و یا مرجعی برای بررسی آن معرفی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در اینکه فضیلت نماز جماعت بسیار زیاد است و برکات خاص خود را دارد، حرفی نیست و نباید به بهانه های جزئی خود را منصرف کرد. ولی رخصتهایی که به ما داده اند را نیز نباید فراموش کرد. به هر حال، علاوه بر اینکه باید شرایط جسمی ما، شرایط نسبتاً قبولی باشد، شرایط روحی نیز مهم است. بالاخره اگر شرایط جماعت آنچنان تقلیل یافته است که بیشتر حرکاتی است بدون هرگونه حضور، که بنده بسیار کم دیده ام در مساجد خودمان؛ معلوم است که آن جماعت آن فضائل مورد نظر را ندارد. ولی نباید با وسوسه های شیطانی با اندک بهانه ای خود را از فضیلت نماز جماعت محروم کرد. موفق باشید